

Ministeriet er traadt op ved sin første Handling, Udnævnelsen af den kongevalgte Landstingsmand, en Erklæring om dets politiske Stilling, som yderligere bekræftes ved det, der offentligt er udtalt af denne Landstingsmand, nemlig, at han ved sig i fuldstændig Overensstemmelse med Regeringen. Der foreligger desuden andre Udtalelser, der vise, at Regeringen selv har tænkt sig i fjendtlig Stilling over for Venstre. Ministeriet har ganske vist ikke givet os noget Program, men naar et af Ministeriets Medlemmer træder offentlig op og holder en Tale — og da særlig i Odense, hvor Talerne jo pleje at have mere eller mindre kritisk Betydning — mener jeg, at vi have Ret til at holde os til disse Udtalelser.

Det kan da ikke nægtes, at den Tale formede sig som et meget stærkt Angreb paa Venstrereformpartiet, ganske vist et Angreb, der var forbundet med Angreb ogsaa paa andre Partier, for Eksempel Socialdemokraterne og endog paa Højre selv. Den højtærede Minister, som optraadte i Odense, frakendte alle Partier moralsk Berettigelse og Evne til at danne parlamentariske Ministerier. Ja, hvad angaar Højre, skal det indrømmes, at dette Parti ganske vist nu i en Række af Aar har vist Rigtigheden af disse Bemærkninger. Højre har i en Aarrække siddet ved Regeringen og har saa grundigt forkludret vore Forhold og saa lidet forstaaet at fremme Folkets politiske og sociale Udvikling, at man ikke kan frakende den ærede Minister Ret i Udtalelserne vedrørende Højre. Paa det her i Salen fraværende Højrepartis Vegne føler jeg dog Trang til at tage Højre lidt i Forsvar. Saaledes som dette Parti gennemgaende er blevet begunstiget ved Kongens fri Ret til at udnævne Ministre, har det selvfølgelig haft en Vanskelighed at kæmpe med, den nemlig, som alle, der sidde godt og behageligt i det, have at kæmpe med, idet de let glemme Livets Krav, Livets Pligter og i det hele let glemme at søge for deres egen Udvikling. Derved er Partiet naturligvis lidt efter lidt blevet reduceret saa meget, som det er, aandeligt og kvantitativt. Imidlertid er det min Overbevisning, at den ærede Minister har gjort Partiet Uret, thi den Dag det blev tvunget til at tage Arbejdet op for Folkets Udvikling derved, at det ikke længere stod som Magthaverne, men som de, der for at vinde nogen Betydning maatte søge ud til Folket og der ved Samliv med det at vinde Trang til Arbejde for Befolkningens Tarv, den Dag,

da Højre ikke længere var ved Magten, og i den Anledning indsaa Nødvendigheden af at udvikle sig selv og søge Kendskab til og Forstaaelse af Befolkningen, tror jeg, Højre vilde vise sig fuldstændig dygtigt til at indtage sin parlamentariske Plads i vort Samfund ved Dannelsen af en parlamentarisk Regering.

Hvad Socialdemokraterne angaa, tror jeg, at han har Uret paa det ene Punkt nær, at de ikke endnu have Majoritet. Men, hvis Socialdemokraterne virkelig udvikle sig til her i Landet at blive Majoritet, ligger deri et naturligt — over for den ærede gejstlige Minister vil jeg sige et guddommeligt — Bevis for deres Berettigelse til at indtage den Plads, de kom til at indtage.

Hvad Venstrereformpartiet angaar, benægter jeg, at det nogen Sinde skulde have vist, at det savnede Evnen til at indtage den Plads lige over for Kongens fri Ret, som Højre har bemægtiget sig og fastholder. Jeg benægter det. Jeg henviser til hele vort Folks Historie, og jeg paastaar, at der er intet andet Folk, der i saa høj Grad har vist Evne til ved egne Kræfter at udvikle sig. Hele den sidste Menneskealder — jeg ved ikke, hvor lang den ærede gejstlige Taler regner en Menneskealder — eller jeg kan gerne sige de to sidste Menneskealder, have vist, at Folket ved egen Hjælp har udviklet sig til et meget højt Standpunkt i social og aandelig Henseende. Udviklingen er foregaaet saa at sige uden Spor af Hjælp fra de styrendes Side og paa mange Omraader paa Trods af det styrende og regerende Parti. I intet andet Land kan man paa vise, at den store Befolkning ved egne Kræfter har hævet sig saa højt paa Erhvervslivets og det aandelige Livs Omraader, som det er sket her i Landet. Vor Befolkning har administreret sig selv ved sine Andelsforetagender, ved den selvstændige Udvikling af sine Pengesager, af Industri, Haandværk og Jordbrug, Skibsfart osv., og fremfor alt har den glimrende administreret sine kommunale Anliggender, kort sagt, i alt det, som griber ind i et Folks Liv og Udvikling, har Folket vist sig i Stand til at styre sine Sager paa en saadan Maade, at ingen skal kunne sige, at det Folk ikke skulde være i Stand til at føre Udviklingen endnu langt videre ved Hjælp af Regeringsmagten, hvis dets Repræsentanter bleve kaldede til en saadan Stilling.

Det ærede Medlem for Odense (Scavenius) sagde, at vi ikke respekterede Kon-